

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

man også skal have friheden til og muligheden for at blive trykt, for at blive spillet, for at få udtryk for det, man står for, og det er bl. a. det, Statens Kunstfond har sikret og skal sikre i fremtiden.

Anden næstformand (Erlendsson):

Vi går nu til anden runde.

Ib Christensen (DR):

Hvis ministeren ikke kan se forskel på retsforbundets og fremskridtspartiets kulturpolitiske synspunkter, tror jeg, jeg vil sende ministeren retsforbundets kulturpolitiske program. Han vil dér se, at der ikke i retsforbundets programplatform er nogen som helst hetz, nogen som helst censurtendens, men at vores program og vores politik på det kulturpolitiske område netop går i retning af at betrygge kulturlivets frihed og hylde folks selvbestemmelseret.

Birte Weiss (S):

Jeg skal da lige først for en ordens skyld sige, at socialdemokratiet støtter det lovforslag, der er punkt 4 på dagsordenen, om at udskyde revisionen, og at vi også støtter det, der ligger i forslaget, at man skal forhøje beløbsrammen med de 2 mill. kr.

I relation til det, der er blevet sagt under debatten om beløbenes størrelse under Statens Kunstfond, er det nok nødvendigt at gøre opmærksom på, at set i forhold til det, som vi egentlig ønsker at dette skulle være, nemlig noget, som kunne sammenlignes med en kunstnergeage, er det nogle meget beskedne beløb. Det drejer sig om godt og vel 34.000 kr., som er det maksimale, man efter nyordningen skulle kunne opnå, men der skal jo ske en afkortning i forhold til det, man i øvrigt tjener ved siden af. Ser vi lidt historisk på det, er de beløb, der i det danske samfund i dag gives til kunstnere, væsentligt lavere end dem, som man langt tilbage i tiden og såmænd også under enevælden, dengang man havde en kongelig chatolkasse, gav til disse formål, så der er ingen grund til at falde i svime over, at vi i dag har ønske om at fastsætte et beløb af en størrelsesorden, der svarer til det allerlaveste beløb for tjenestemænd.

Så vil jeg også godt sige en enkelt ting om det, der har været nævnt først og fremmest af

fru Nathalie Lind om indførelse af en ankeinstans. Ministeren var nok lige så forundret, som jeg er. Jeg kan ikke rigtig forestille mig, hvordan en sådan ankeinstans for bevillinger under Statens Kunstfond skulle kunne fungere. Jeg kan ikke forestille mig, at det skal være ministeren, og derfor må vi nok bede om svar på: hvem er det egentlig, der i – jeg mener, at fru Nathalie Lind sagde tilfælde, hvor der ikke er enighed i udvalgene, skal sidde og træffe beslutning om disse bevillinger?

Hr. Poulsgaard var inde på et lidt andet synspunkt om det samme emne. Han ville egentlig helst afskaffe Statens Kunstfond, men når det nu ikke kunne lade sig gøre, så burde det være sådan, sagde han, at man på en eller anden måde inddrog folketingets kulturudvalg i bedømmelsen af de støttebeløb, der gives. Det gør mig endnu mere forundret. Hvordan i alverden skulle det dog praktiseres? Forestiller hr. Poulsgaard sig, at alle medlemmerne af folketingets kulturudvalg til hvert møde onsdag kl. 10.30 skulle have læst på lektien, og at vi så skulle overhøres i den nyere litteratur eller den nyere billedkunst eller den nyere musik? Det er jo bl. a. til fordel for denne, at Statens Kunstfond er oprettet, og så skulle hr. Poulsgaard sidde og være censor for os og høre, om vi nu også kunne lektien. Jeg kan faktisk ikke opfatte et forslag af den art som andet end en spøg. Jeg kan næsten ikke forestille mig, at det skulle betragtes som alvor.

Og så til hr. Melchior, som ligesom tog lidt forskud på debatten på fredag om filmloven. Jeg synes, der er al mulig grund til at glæde sig over, at det nu tilsyneladende ser ud til, at man kan tælle CD med i den række af partier i folketinget, der går imod dette med, at man skal lade ministeren være ankeinstans for ubekvemme bevillinger. Det er glædeligt, fordi det, som ministeren også selv var inde på, godt kan føre til, at det bliver en slags, jeg vil ikke sige censur, men en slags indgangsport til noget, som på det lange sigt kan ende i en censur. Derfor var det, selv om det ikke hørte med under dagens dagsorden, glædeligt at høre det.

Og så én ting mere, som har spillet en stor rolle i debatten i dag. Det er postulatet om, at det er en lille klike, der sidder og bevilger vennerne penge igennem Statens Kunstfond. Enhver, der har læst de beretninger, der er kommet, f. eks. gennem de sidste 5 år, fra Statens Kunstfond, kan se, at det er et righoldigt og